www.INN.ir/sport
• شنبه ۱۶ آبان ۱۴۰۵ • ۲۷ جمادی‌الاول ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۲۵۷
iranvarzeshii
Iran Varzeshi Newspaper

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴ـ۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ ۸۸۵۰۱۳۰۰ ـ ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

تقویم لیگ‌ها و بازی‌های تدارکاتی

یکی دیگر از پیامدهای تعویق جام ملت‌ها، تغییر در برنامه مسابقات داخلی و بازی‌های تدارکاتی است. در برخی کشورها تلاش شده مسابقات لیگ تا اردیبهشت ۱۴۰۶ به پایان برسد تا جابه‌جایی زمان جام ملت‌ها، برنامه فصل جدید را با مشکل مواجه نکند.

این تغییرات نشان می‌دهد برنامه یک‌ساله تیم ملی تنها به تصمیم‌های فنی کادر مربیگری وابسته نیست. منابع مالی، ارتباطات بین‌المللی، امکان توافق با حریفان تدارکاتی و هماهنگی با باشگاه‌ها نیز در کیفیت آماده‌سازی نقش تعیین‌کننده دارند. برای فوتبال ایران نیز این موارد اهمیت زیادی دارد.

فدراسیون باید مشخص کند منابع لازم برای برگزاری اردوها و مسابقات دوستانه از کجا تأمین می‌شود، چه حریفانی در برنامه قرار دارند و هر مسابقه قرار است کدام نیاز فنی تیم ملی را برطرف کند. اعلام کلی برگزاری چند بازی تدارکاتی، جای برنامه‌ای هدفمند و قابل ارزیابی را نمی‌گیرد.

یازده ماه تأخیر؛ از فرصت آماده‌سازی تا کابوس قراردادها

دومینوی نیمکت‌ها

گزارش ویژه

محمدرضا رحیم‌پور
خبرنگار

کنفدراسیون فوتبال آسیا در ۱۲آبان رسماً اعلام کرد جام ملت‌های آسیا ۱۴۰۶ که قرار بود از ۱۷دی ۱۴۰۵ در عربستان آغاز شود، با حدود ۱۱ماه تأخیر برگزار خواهد شد. براساس برنامه جدید، این رقابت‌ها از ۲دی ۱۴۰۶ آغاز می‌شود و تا اول بهمن همان سال ادامه خواهد داشت؛ تغییری بزرگ در تقویم فوتبال قاره که البته هنوز به تأیید فیفا نیاز دارد.

دلیل رسمی این تصمیم، «شرایط استثنایی» و پیچیدگی‌های لجستیکی و اختلال در سفر عنوان شده است؛ تصمیمی که پس از چند هفته تنش امنیتی در عربستان و حملات حوثی‌های یمن اتخاذ شد. ۵ورزشگاه از مجموع ۸ورزشگاه میزبان جام در ریاض قرار دارند و قرار بود این شهر به‌تنهایی میزبان ۳۰مسابقه از مجموع ۵۱بازی باشد. نکته قابل تأمل آن است که تنها یک هفته پیش از اعلام تعویق، کنفدراسیون فوتبال آسیا از برگزاری مسابقات طبق برنامه قبلی خبر داده بود. این تغییر ناگهانی، بار دیگر میزان تأثیرپذیری برنامه‌ریزی فوتبال قاره از تحولات خارج از زمین را نشان داد.

برای تیم‌های ملی، جابه‌جایی زمان برگزاری جام ملت‌ها تنها به معنای تغییر چند تاریخ در تقویم مسابقات نیست. این تورنمنت در بسیاری از کشورها نقطه پایان یک دوره مربیگری و مهم‌ترین معیار ارزیابی عملکرد کادرفنی به شمار می‌رود. فدراسیون‌هایی که قرارداد سرمربیان خود را تا پایان جام ملت‌ها تنظیم کرده‌اند، اکنون با معادله‌ای متفاوت روبه‌رو هستند. وقتی خط پایان یک دوره همکاری نزدیک به یک سال عقب می‌رود، تکلیف نیمکت‌ها و توافق‌های قراردادی چه خواهد شد؟ آیا فدراسیون‌ها باید قراردادها را تمدید کنند، به همکاری زودتر از موعد پایان دهند یا مربیان را برای دوره‌ای طولانی‌تر در موقعیت خود حفظ کنند؟ تعویق جام، این پرسش‌ها را به یکی از دغدغه‌های جدی فوتبال آسیا تبدیل کرده است.

البته این تصمیم برای تمام تیم‌های ملی پیامد منفی ندارد. برخی کشورها از زمان اضافه‌شده به‌عنوان فرصتی برای تکمیل برنامه‌های آماده‌سازی و رفع نقاط ضعف خود استقبال کرده‌اند. برای نمونه، اریک توهیر، رئیس فدراسیون فوتبال اندونزی، تعویق مسابقات را به سود کشورش دانسته است؛ چراکه تیم تحت هدایت جان هردمن فرصت بیشتری برای آماده‌سازی و هماهنگی خواهد داشت. برای تیمی که در مسیر ساختن یک نسل تازه قرار دارد، چنین امکانی می‌تواند ارزش قابل توجهی داشته باشد.

در سوی دیگر، شرایط برای کشورهایی که به پایان یک چرخه فنی رسیده‌اند یا قرارداد سرمربی‌شان مستقیماً به جام ملت‌ها وابسته بوده، متفاوت است. حفظ یک مربی بدون چشم‌انداز روشن، تمدید قراردادی که مبنای آن تغییر کرده یا ورود زودهنگام به فرایند انتخاب جانشین، هرکدام هزینه‌های فنی و مدیریتی خاص خود را دارد. به همین دلیل، تعویق مسابقات برای بعضی فدراسیون‌ها فرصتی برای بازسازی و برای برخی دیگر آزمونی دشوار در مدیریت نیمکت خواهد بود.

قراردادهایی که به یک رویداد گره خورده‌اند

تعویق جام ملت‌های آسیا، یک مسأله ساختاری را در فوتبال قاره آشکار کرده است؛ وابستگی بیش از اندازه قرارداد مربیان به تاریخ برگزاری یک رویداد مشخص. بسیاری از فدراسیون‌ها ترجیح می‌دهند دوره همکاری با سرمربی را تا پایان یک تورنمنت مهم تعریف کنند. این الگو در نگاه نخست تصمیم‌گیری درباره آینده نیمکت را ساده‌تر می‌کند؛ چراکه جام ملت‌ها به نقطه ارزیابی و پایان همکاری تبدیل می‌شود. اما تغییر زمان مسابقات نشان داد چنین قراردادی تا چه اندازه در برابر اتفاقات پیش‌بینی‌نشده آسیب‌پذیر است.

وقتی آینده کادرفنی به یک تاریخ مشخص وابسته باشد، هرگونه تغییر در تقویم می‌تواند تصمیم‌های مربوط به بودجه، تمدید قرارداد و انتخاب جانشین را تحت تأثیر قرار دهد. این همان نقطه ضعفی است که تعویق اخیر برجسته کرده؛ فدراسیون‌هایی که فاقد نقشه راه بلندمدت هستند، در مواجهه با تغییرات غیرمنتظره ناچار به تصمیم‌گیری‌های مقطعی می‌شوند.

ژاپن از جمله کشورهایی است که پیش‌تر برای جانشین‌پروری و آینده نیمکت تیم ملی برنامه مشخصی داشته است. به همین دلیل، تعویق جام برای این کشور بیشتر یک مسأله زمان‌بندی محسوب می‌شود تا یک گرفتاری مدیریتی. در مقابل، فدراسیون‌هایی که تمام برنامه خود را به ادامه همکاری با سرمربی تا پایان جام ملت‌ها محدود کرده بودند، اکنون با دشواری بیشتری مواجه‌اند. تفاوت این دو رویکرد، اهمیت برخورداری از ساختار مدیریتی مستقل از تقویم مسابقات را نشان می‌دهد.

در فوتبال ایران نیز تعویق جام ملت‌ها نمی‌تواند تنها به‌عنوان فرصتی برای طولانی‌تر شدن زمان آماده‌سازی تلقی شود. فدراسیون فوتبال تکلیف نیمکت تیم ملی را روشن کرده است، اما تعیین سرمربی تنها بخشی از وظایف مدیریتی محسوب می‌شود. پرسش اصلی این است که برای ماه‌های پیش‌رو چه برنامه‌ای در نظر گرفته شده و اولویت‌های فنی تیم ملی چگونه تعریف خواهند شد؟

تیم ملی برای استفاده مؤثر از این دوره به تقویم منظم بازی‌های تدارکاتی، انتخاب حریفان متناسب با نیازهای فنی و برنامه‌ای مشخص برای جوانگرایی احتیاج دارد. هماهنگی میان تیم بزرگسالان و سایر رده‌های ملی نیز باید در همین چهارچوب دنبال شود. بدون چنین برنامه‌ای، طولانی‌تر شدن مسیر رسیدن به جام ملت‌ها نمی‌تواند تضمینی برای ارتقای کیفیت تیم باشد.

تعویق جام ملت‌های آسیا تصمیمی بود که ریشه در ملاحظات امنیتی و لجستیکی داشت، اما پیامدهای آن خیلی زود به حوزه‌های فنی، قراردادی و مدیریتی گسترش یافت. اکنون فدراسیون‌های آسیایی باید نشان دهند تا چه اندازه برای مدیریت شرایط پیش‌بینی نشده آمادگی دارند. فوتبال ایران نیز در این میان با یک آزمون مدیریتی روبه‌رو است: تبدیل زمان اضافه‌شده به دستاوردی واقعی، نه تنها به تعویق انداختن تصمیم‌ها.

اگر فدراسیون بتواند از این فاصله زمانی برای اصلاح برنامه آماده‌سازی و تقویت ساختار فنی استفاده کند، تغییر تقویم می‌تواند به سود تیم ملی تمام شود. در غیر این صورت، مشکل اصلی نه تعویق جام ملت‌ها، بلکه ناتوانی در بهره‌برداری از فرصتی خواهد بود که بدون برنامه‌ریزی، به‌سرعت از دست می‌رود.

استرالیا؛ فرصتی که قرارداد را بی‌پشتوانه کرد

تونی پوپوویچ نیز از مربیانی است که آینده‌اش با تعویق جام ملت‌ها تحت تأثیر قرار گرفته است.

فدراسیون فوتبال استرالیا در آستانه جام جهانی، قرارداد او را تا پایان جام ملت‌های آسیا تمدید کرد؛ قراردادی کوتاه‌مدت که با هدف حفظ ثبات تیم ملی بسته شده بود. استرالیا در جام جهانی به مرحله حذفی رسید و فدراسیون نیز حمایت خود از پوپوویچ را ادامه داد. اما حالا با عقب افتادن جام ملت‌ها، قرارداد سرمربی پیش از آغاز مسابقات جدید به پایان خواهد رسید. مسئولان فوتبال این کشور باید درباره تمدید همکاری یا انتخاب مربی دیگری تصمیم بگیرند.

استرالیا در گروه D جام ملت‌ها با عراق، تاجیکستان و سنگاپور همگروه است. عراق را گراهام آرنولد، سرمربی سابق استرالیا، هدایت می‌کند؛ تقابلی که با تعویق مسابقات، ماه‌ها دیرتر از برنامه قبلی برگزار خواهد شد. فدراسیون استرالیا نیز با این پرسش مواجه است که آیا باید قرارداد پوپوویچ را تمدید کند یا پیش از جام ملت‌ها مسیر تازه‌ای برای تیم ملی انتخاب کند.

عراق، ویتنام، ازبکستان و عربستان؛ قراردادهایی که زودتر تمام می‌شوند

مشکلات قراردادی به کره جنوبی، ژاپن و استرالیا محدود نیست. گراهام آرنولد در عراق نیز پس از جام جهانی قرارداد خود را تا پایان جام ملت‌های آسیا تمدید کرده بود. فدراسیون فوتبال عراق ماه گذشته، پس از افت نتایج، تصمیم به ادامه همکاری با او گرفت، اما تعویق مسابقات بار دیگر آینده این مربی را تحت تأثیر قرار داده است.

در ویتنام، قرارداد کیم سانگ‌سیک، سرمربی کره‌ای تیم ملی، در بهمن ۱۴۰۵ به پایان می‌رسد؛ یعنی حدود ۱۰ ماه پیش از آغاز جام ملت‌ها. براساس گزارش‌ها، تمدید قرارداد او هنوز نهایی نشده است.

فابیو کاناوارو، سرمربی ازبکستان، نیز تا مهر ۱۴۰۶ قرارداد دارد؛ ۲ ماه پیش از شروع مسابقات جدید. این فاصله زمانی، فدراسیون ازبکستان را با تصمیمی مهم درباره آینده نیمکت تیم ملی مواجه خواهد کرد.

عربستان، میزبان جام ملت‌ها، نیز از این وضعیت مصون نمانده است. گئورگیوس دونیس، مربی یونانی تیم ملی این کشور، در فروردین ۱۴۰۵ با قراردادی تا تیر ۱۴۰۶ منصوب شد؛ قراردادی که ۵ ماه پیش از آغاز جام جدید به پایان می‌رسد. در ماه‌های گذشته گزارش‌هایی درباره احتمال برکناری دونیس منتشر شده بود، اما مقام‌های فدراسیون فوتبال عربستان از ادامه همکاری با او خبر داده و گفته‌اند قراردادش یک سال تمدید خواهد شد.

گزارش‌ها از حدود ۱۲ تیم ملی آسیایی حکایت دارد که با تعویق جام ملت‌ها، با مسائلی مانند تمدید قرارداد، انتخاب مربی جدید یا بازنگری در برنامه‌های فنی مواجه شده‌اند. این آمار نشان می‌دهد تغییر زمان یک تورنمنت بزرگ، تنها به جابه‌جایی چند تاریخ در تقویم محدود نمی‌شود و می‌تواند ساختار مدیریتی و برنامه آماده‌سازی کشورها را نیز تحت تأثیر قرار دهد.

ایران؛ قرارداد سرجایش، اما برنامه کجاست؟

مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال، ساعاتی پس از اعلام تعویق جام ملت‌های آسیا، تکلیف نیمکت تیم ملی ایران را روشن کرد. به گفته او، امیر قلعه‌نویی تا پایان جام ملت‌ها قرارداد دارد و با وجود یک سال تأخیر در برگزاری مسابقات، همچنان هدایت تیم ملی را برعهده خواهد داشت.

تاج همچنین از برگزاری جلسه با قلعه‌نویی برای بررسی فیفادی‌های پیش رو خبر داد و اعلام کرد قرار است نشستی مشترک با حضور سرمربی تیم ملی بزرگسالان و یحیی گل‌محمدی، سرمربی تیم امید، برگزار شود. رئیس فدراسیون از جوانگرایی جدی در یک سال آینده سخن گفته و تأکید کرده است که تیم امید باید هماهنگی بیشتری با تیم بزرگسالان داشته باشد. تورنمنت چهارجانبه عراق در فیفادی آبان نیز طبق برنامه برگزار خواهد شد و فهرست تیم ملی به‌زودی اعلام می‌شود. تاج همچنین از تعویق انتخابات کنفدراسیون فوتبال آسیا و تغییر دوره ریاست این نهاد به ۵ سال خبر داده است.

این اظهارات تا حدودی به گمانه‌زنی‌های هفته‌های گذشته درباره آینده قلعه‌نویی پایان داد. در آن مقطع، روایت‌های متفاوتی از فدراسیون و رسانه‌ها منتشر می‌شد؛ گروهی از ادامه همکاری با سرمربی فعلی خبر می‌دادند و عده‌ای دیگر احتمال تغییر نیمکت تیم ملی را مطرح می‌کردند. اما اکنون تاج صریحاً اعلام کرده است که تغییری در قرارداد قلعه‌نویی ایجاد نخواهد شد.

اما پاسخ به این پرسش، پرسش مهم‌تری را پیش روی فوتبال ایران قرار داده است: وقتی یک سال زمان بیشتر در اختیار کادر فنی قرار می‌گیرد، برنامه استفاده از این فرصت چیست؟ اعلام ادامه همکاری با سرمربی، ساده‌ترین بخش ماجراست. آنچه اهمیت دارد، مشخص شدن مسیر آماده‌سازی تیم ملی، اهداف فنی، کیفیت مسابقات تدارکاتی و نحوه استفاده از بازیکنان جوان است.

تاج از جوانگرایی و هماهنگی تیم امید با بزرگسالان صحبت کرده، اما تاکنون جزئیات روشنی درباره برنامه یکساله کادر فنی، معیارهای انتخاب بازیکنان جوان و شاخص‌های ارزیابی عملکرد منتشر نشده است. نمی‌توان فقط با گفتن تکرار ضرورت جوانگرایی، انتظار تحول در ساختار تیم ملی را داشت. یک سال زمان اضافه زمانی به فرصت تبدیل می‌شود که برای آن برنامه، مسئولیت و خروجی مشخص تعریف شده باشد. در غیر این صورت، فوتبال ایران تنها موعد رسیدن به یک تورنمنت مهم را عقب انداخته، بدون آنکه تضمینی برای پیشرفت داشته باشد.

کره جنوبی؛ آزمونی که برگزار نمی‌شود

کره جنوبی یکی از تیم‌هایی است که تعویق جام ملت‌ها، معادله نیمکت آن را پیچیده‌تر کرده است. پس از ناکامی در جام جهانی، فدراسیون فوتبال این کشور در شهریور ۱۴۰۵ رابرت مورنو را به‌عنوان سرمربی موقت انتخاب کرد و قرارداد او را تا پایان آبان منعقد کرد؛ قراردادی که امکان تمدید ۲ تا ۳ ماهه برای پوشش جام ملت‌ها را نیز در نظر گرفته بود. قرار بود مورنو در جام ملت‌های آسیا فرصت ارزیابی توانایی‌هایش را پیدا کند و در صورت کسب نتایج مطلوب، به گزینه‌ای جدی برای هدایت دائمی تیم تبدیل شود. اما حالا با نزدیک به یک سال تأخیر در برگزاری مسابقات، این فرصت از دست رفته است. فدراسیون کره جنوبی باید بدون مشاهده عملکرد مورنو در این تورنمنت درباره آینده او تصمیم بگیرد. تمدید قرارداد، انتخاب سرمربی جدید یا ادامه همکاری تا جام ملت‌ها، گزینه‌هایی هستند که پیش روی مسئولان قرار دارند.

کره جنوبی در گروه خود با ویتنام، امارات و یمن همگروه شده و از سال ۱۳۳۹ تاکنون قهرمان جام ملت‌های آسیا نشده است. سون هیونگ‌مین نیز هنگام برگزاری دوره جدید مسابقات ۳۵ ساله خواهد بود؛ موضوعی که تعویق جام را برای نسل فعلی فوتبال کره به مسأله‌ای مهم تبدیل می‌کند. برای تیمی که به دنبال پایان دادن به انتظار طولانی قهرمانی است، از دست رفتن یک سال از برنامه قبلی می‌تواند محاسبات فنی و نسلی را تغییر دهد.

ژاپن؛ خداحافظی که به تأخیر افتاد

ژاپن از جمله کشورهایی بود که برای آینده نیمکت تیم ملی برنامه مشخص‌تری داشت. هاجیمه موریاسو پس از جام جهانی قرارداد خود را تا پایان جام ملت‌های آسیا تمدید کرده و قرار بود گواوایوا، سرمربی تیم‌های پایه، پس از پایان این دوره جانشین او شود.

تعویق جام ملت‌ها این برنامه را با تغییرات جدی مواجه کرد. موریاسو فرصت حضور در آخرین جام خود را از دست داد و پیش از آغاز مسابقات جدید از تیم ملی جدا شد. او در واکنش به این اتفاق اعلام کرد که واقعیت را می‌پذیرد و کادر فنی بعدی می‌تواند از فرصت ایجادشده برای آماده‌سازی تیم در مسیر جام جهانی آینده استفاده کند. در ژاپن، مسأله اصلی تغییر زمان‌بندی برنامه جانشینی است؛ برنامه‌ای که پیش از تعویق مسابقات مشخص شده بود. این تجربه نشان می‌دهد حتی فدراسیون‌هایی که برای آینده نیمکت تیم ملی نقشه روشنی دارند نیز از تغییرات تقویم در امان نیستند.

ویتنام؛ ۲ تورنمنت، یک مربی

مشکل ویتنام تنها به قرارداد کیم سانگ‌سیک محدود نمی‌شود. با تغییر تاریخ جام ملت‌های آسیا، این مسابقات حدود ۱۸ روز با جام زیر ۲۳ سال آسیا همپوشانی پیدا می‌کند؛ وضعیتی که می‌تواند برنامه این کشور را با چالش جدی مواجه کند. کیم سانگ‌سیک باید میان هدایت تیم ملی بزرگسالان و تیم زیر ۲۳ سال انتخاب کند یا فدراسیون ویتنام برای هر دو تیم کادرهای فنی جداگانه‌ای در نظر بگیرد. هر ۲ گزینه نیازمند تصمیم‌گیری زودهنگام هستند؛ چراکه نمی‌توان آماده‌سازی ۲ تیم را به روزهای نزدیک مسابقات موکول کرد. رسانه‌های کره‌ای نیز نام او را در کنار رابرت مورنو به‌عنوان مربیانی مطرح کرده‌اند که آینده‌شان با تعویق جام ملت‌ها در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است. این اتفاق نشان می‌دهد تغییر تقویم، تنها پرونده یک تیم ملی را باز نمی‌کند؛ بلکه رقابت‌های رده‌های سنی، برنامه آماده‌سازی و ساختار فنی کشورها را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

برای بازگشت به جمع بزرگان آسیا باید هزینه کنیم

درخشان: جوانگرایی در تیم ملی نباید به تعویق بیفتد

حمید درخشان، پیشکسوت فوتبال ایران، با اشاره به تعویق جام ملت‌های آسیا و فرصت ایجادشده برای تیم ملی فوتبال کشورمان، تأکید کرد جوانگرایی باید هرچه زودتر در تیم ملی به شکل عملی دنبال شود. وی معتقد است این روند باید از چند سال قبل آغاز می‌شد تا امروز پشتوانه مناسبی برای تیم ملی در اختیار داشتیم، اما با وجود تأخیر، هنوز برای استفاده از بازیکنان جوان دیر نشده است.

درخشان درباره ضرورت جوانگرایی در تیم ملی اظهار داشت: «به نظر من این تغییر نسل باید ۳، ۴ سال قبل انجام می‌شد تا الان پشتوانه خوبی برای جام ملت‌ها داشته باشیم. نباید از الان فکر کنیم که برای یک سال آینده می‌خواهیم جوانگرایی کنیم. هر لحظه‌ای که بتوانیم بازیکنان جوان را به تیم ملی اضافه کنیم، باز هم دیر نیست. همان‌طور که می‌گویند هر جا جلوی ضرر را بگیری، منفعت است.»

وی ادامه داد: «امیدوارم صحبت‌هایی که انجام می‌دهیم و صحبت‌هایی که مسئولان مطرح کرده‌اند، حتماً عملی شود و در تیم ملی شاهد استفاده از بازیکنان جوان باشیم. اینها سرمایه‌های ملی هستند. اگر امروز از آنها استفاده نکنیم و هرچه دیرتر به تیم ملی اضافه‌شان کنیم، به بازیکنان مسن تبدیل می‌شوند و دیگر نمی‌توانیم به همان شکل از آنها بهره ببریم.»

پیشکسوت فوتبال ایران با تأکید بر اهمیت استفاده از نسل جوان خاطرنشان کرد: «هرچه زودتر از این جوان‌ها استفاده کنیم، می‌توانند برای تیم ملی سرمایه و پشتوانه باشند. در غیر این صورت، فقط حرف می‌زنیم و شعار می‌دهیم. مهم این است که عمل کنیم و این جوان‌ها را به تیم ملی بیاوریم.»

درخشان با اشاره به ضرورت پذیرش ریسک در جوانگرایی تصریح کرد: «بزرگ‌ترین مربیان دنیا ریسک را می‌پذیرند. باید ریسک کنیم و به بازیکنان جوان فرصت بدهیم. اگر در یک مقطع ریسک کنیم، مطمئن باشید می‌توانیم به موفقیت و پیروزی برسیم. البته این کار بسیار سخت است و نیاز به برنامه‌ریزی و حمایت دارد.»

وی در ادامه با اشاره به مشکلات تیم امید و ناکامی در صعود به المپیک گفت: «می‌دانید که ما ۵۰ سال است به المپیک نرفته‌ایم و مشکلات زیادی داشته‌ایم. یکی از مشکلات بزرگ ما این بود که همکاری نمی‌کردند و بازیکنان‌شان را در اختیار تیم امید نمی‌گذاشتند. امیدوارم همه دست به دست هم بدهیم و بتوانیم این مسیر را برای آقای گل‌محمدی هموار کنیم. وقتی درباره ۵۰ سال صحبت می‌کنیم، باید به این موضوع توجه داشته باشیم که فوتبال ایران در گذشته در آسیا جایگاه خوبی داشت، اما تیم‌های امید، جوانان و نوجوانان هم باید به اوج برسند. اگر می‌خواهیم دوباره در آسیا آقایی کنیم، باید برنامه‌ریزی داشته باشیم و پشتوانه خوبی برای تیم ملی ایجاد کنیم.»

درخشان با تأکید بر ضرورت سرمایه‌گذاری در فوتبال پایه توضیح می‌دهد: «برای اینکه بتوانیم در آسیا به جایگاه بزرگان فوتبال برسیم، باید هزینه کنیم، بازی‌های تدارکاتی خوبی برگزار کنیم و از همه مهم‌تر زیرساخت‌های خودمان را قوی‌تر کنیم. بدون این موارد، نمی‌توانیم با تیم‌های بزرگ آسیا رقابت کنیم.»

وی ادامه داد: «اینکه فقط آدم‌ها را بیاوریم، عوض کنیم و جابه‌جا کنیم، باعث قهرمانی نمی‌شود. باید به مربی کمک کنیم و ابزارهای مهم را در اختیارش بگذاریم تا بتواند موفق شود. در غیر این صورت، هیچ مربی‌ای نمی‌تواند معجزه کند. باید شرایطی فراهم کنیم که سرمربی بتواند با برنامه‌ریزی و امکانات مناسب کارش را انجام دهد.»

درخشان در پایان تأکید کرد که جوانگرایی، برنامه‌ریزی، سرمایه‌گذاری در فوتبال پایه و حمایت از مربیان، از مهم‌ترین عوامل موفقیت تیم ملی هستند و بدون فراهم کردن این شرایط، تغییر افراد به‌تنهایی نمی‌تواند فوتبال ایران را به جایگاه مورد انتظار برساند.